

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljano vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osiramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Češko-nemška pogajanja.

„Narodni Listy“ so priobčili zanimivo poročilo o pripravah za češko-nemško spravo, iz katerega posnemamo naslednje podatke:

Ministerski predsednik grof Badeni je bil 28. m. m. pri cesarju v avdienci, od sobote že drugič. Te avdiencije imajo poseben in važen vzrok, kateri je napotil grofa Badenija, da zapusti Dunaj šele v drugi polovici meseca julija.

Pripravlja se namreč povsem resna pravna akcija. Vlada je o njej govoril z raznimi odličnimi možmi, s češkimi in s konservativnimi, z nemškimi in z liberalnimi, kateri so bili meseca junija poklicani na cesarski dvorec. Napram vsem je kar najodločnejše naglašal svojo željo, naj se novič poskusi doseči porazumljenje mej Čehi in Nemci.

Projekt, kateri je podpiral „Fremdenblatt“, naj bi se pogajanj lotili veleposestniki obeh strank, je pokopan. Zdaj se misli na drugačne, na kar najširši podlagi zasnovane konference, katerih bi se

ne udeležili samo člani poslanske in gospodske zbornice ter dež. zbora češkega, nego tudi druge osebe, poklicane, izreči sodbo o rečeh, za katere gre.

Na nemški strani — tako se kaže — so o teh intencijah poučeni. Dobili so bržčas migljaj od svojih prijateljev. OI tod izvira predlog Lippertov, to je rodilo načrt Pferscheta in Ulbricha o razdelitvi češkega kraljestva in njega pravosodja na tri skupine.

Načrt korektur jezikovnih naredb, kateri sta ta dva obelodanila v „N. F. Pr.“ se nanaša samo na sodišča in se ne ozira na resort politične uprave, financ, trgovine in poljedelstva. Isti nagibi so proizročili razpravo o ustanovitvi narodnih komor, katero je priobčil „Neues Wiener Tagblatt“. Ta plodnost o izdelovanju načrtov za uredbo jezikovnih razmer na Češkem kaže, da imajo nemške stranke namen, izpričati, da se niso postavile zgolj na stališče negacije, nego da imajo pozitivne načrte, za jedno pa naj se na ta način ustvari nemškim strankam operacijska podlaga.

Na odločilnem mestu se je nemškim gospodom, kateri so bili tja poklicani, naravnost povedalo, da se nobena nemških alternativ ne izpolni, da se jezikovne neredbe ne preklicajo in da grof Badeni ne odstopi.

Grof Oswald Thun je izvedel, da smatra krona jezikovne naredb za nepreklicljive, in da stoji na stališču nerazdeljivosti češkega kraljestva. To je grof Oswald Thun razrazil ustno svojim somišljenikom in pismeno posredovanjem „Neues Wr. Tagblatt-a“ širšim krogom. Vrh tega so možje vseh strank iz vladarjevih izjav posneli, da uživa grof Badeni popolno, nezmanjšano zaupanje krone, in da ga smatra krona vzhic temu, kar se je zgodilo, za predestinovanega, začeti in dogustati pogajanja za češko-nemško spravo.

To je vzrok, da se je mesto parole: „jezikovne neredbe se morajo preklicati,“ izdala parola

„jezikovne neredbe se morajo revidirati, in sicer samo naredb za Češko“.

Opozarjati je na velevažen moment: sprava, katera se pripravlja, bo geografsko omejena in se bo nanašala samo na češko kraljestvo, in torej ne bo sprava za vse češki narod.

Vsa stvar je sicer še v embrijonalnem štadiju, a kaže se, da se zanjo pripravlja potrebna atmosfera; prej kakor se začne stvarna rešitev, se začne in se je deloma že začelo izbiranje oseb.

Lekcija, katero je spisal krakovski „Czas“ takozvanim liberalnim veleposestnikom, o kateri priki je dal konservativnim veleposestnikom spricevalo, da se lepo vedejo, spada mej ta adaptacijska dela. Ustavoverni stranki se je pro praeterito izrekla graja, da ni preprečila pruskih ekscesov svojih rojakov, in da jih je v obstrukciji podpirala proti predsedstvu poslanske zbornice, pro futuro pa se opozarja ta stranka na njene dolžnosti in pričakuje se, da se ne izpreobrne le ona, ampak da pripelje nemško-liberalno in nemško-napredno stranko na drugo pot.

Kar je priobčil „Czas“, izhaja iz obližja ministerskega predsednika in je odmev tega, kar sta grof Oswald Thun in baron Ludwigstorff ališala na višjem mestu, saj se ve, da sta grof Oswald Thun in dr. Schlesinger sprečila akcijo dr. Russa in Bärenreitherja, in da je grof Thun provzročil izjavo dr. Bärenreitherja v predzadnji seji poslanske zbornice, katero izjavo je vsa obstrukcijska vojska hrapno pozdravila.

Tež šče situacije je zdaj v Pragi. Tam se odloči, se li začeta nit dalje izprede.

V Ljubljani, 1. julija.

Slovenska nižja gimnazija v Celju je zopet poved, da graška „Tagespost“ izliva na grofa Badenija svojo jezico. Piše namreč: V nekaterih dneh se začne počitnice na srednjih šolah, in tudi slovenska nižja gimnazija v Celju bo zaprla svoje

LISTEK.

Na višini našega časa.

(Aforizmi. — Piše Zlogonski.)

(Dalje.)

VII.

Rekli smo: kultura ali sreča je dandanes materialni blagostan, in pripomnili, da je to drastično rečeno. Seveda; če je kultura sredstvo za najvišji smoter človeštva, je materialni blagostan pa temeljni tvet za dosego tega smotra, a identičen s srečo naravno ni.

Kaj pa je sreča? — Sreča je veselje, blaženost, zadovoljnost, življenje; sreča je v čustvu, povsem subjektivna; kak predmet nam je le v toliko v srečo, v kolikor nas vzadovoljuje in spopolnjuje, v kolikor ga moremo notranje, z vsem svojim bistvom, z vso svojo dušo zavžiti. V živati pa moremo samo, če se organiziramo harmonično, zdravo razvijamo,

Toda vprašajmo se: Se li razvijamo zdravo, harmonično?

Ne! — Uprav zdaj živimo v osodepolni dobi kriz, kakor jih ni bilo od početka krščanske ére. Evropa je imela do zdaj v svojih masah več ali manj jednотно svetovno naziranje, čegar bistvo je v krščanstvu. Ali evolucija znanosti je velevala zapustiti geo- in antropocentrično stališče. Dosedanje, zlasti oficijalno svetovno naziranje se ne da več druževati z moderno znanostjo. Na svetovno

naziranje je pa sezidana naša morala, oni zakoni, po katerih nam je koprneti do sreče, in tako so se spodmajala tla i — dosednji morali.

Takozvani olikanci so se otresli stare morale, nove si pa riso zgradili, in to je njih poguba.

Vsa naša javna izobrazba je polovičarska; naše šole hočejo biti znanstvene, a tiče globoko v srednjem veku, niso krop niti voda; boljša je konsekventno stara, nego plitva nova šola.

Razvoj naše inteligence je neharmoničen, in vsled tega so „izobraženci“ naših dnij v obče nesrečni, kar nam najbolj dokazuje življenje in pesimistično slovstvo.

Pač si nekako likamo razum, zanemarjamo pa srce, čustvo, značaj.

V tem je največji nedostatek naše „kulture“, to so najhujše porodne bolečine nove družbe.

Dobro o tem so poučeni zastopniki — me nimo seveda samo poštene — stare kulture, in tako imamo, zlasti Slovenci, vedno na dnevnem redu versko vprašanje.

Po rečenem je jasno naše stališče. Vedno derajo v človeka: „Verjameš li na boga?“ Nova znanost bi jim odgovorila:

Če je bog vesoljstvo, ki vse vdržuje, vsemogočnost, ki združuje v sebi vse znane in neznane nam sile, potem vem, sem prepričan, vidim, da je bog. Če pa kdo trdi, da je ta bog uprav Brahma ali uprav Allah, da je ta bog v osebnosti

zvezi z milijonarjem-megotcem, s kakim Lamo, moram mu, če je poštenjak, odgovoriti, da ta hipoteza, v najboljšem slučaju teorija, ni več znanstvena, da se je preživela, kakor se je v optiki preživela emisijska teorija genijalnega Newtona ter pustila prostor eterski teoriji. — (Razume se, da zagovarja vse te nazore g. Zlogonski sam. Op. ured.)

Res je pa, da je človek omejeno, končno bitje; le trohico vesoljstva zamoremo slabo razumeti. Samo pet čutov imamo, in še ti so tako nepopolni. Kako bi mogli do dnu prodrati Vesoljstvu, Energiji, recimo Božanstvu? Nemogoče.

Toda iz tega še ne sledi, da moram derišem verjeti brez skušnje, brez skepticizma, osebno, ker pomeni njih nauk, vsegamogočno božanstvo antropomorfno ter mistično poniževati. Ni veseljnost samo za nas, revne črvice, temveč mi smo mal del, atom veseljnosti ter božanstva. Nikdar pa ne bom zaničeval onih ljudij, ki stoje iz prepričanja na antropocentričnem stališču pozitivne religije, ne, spoštoval bom njih najblažja, najgloblja čustva, vedé, da človeštvo po harmoničnem razvoju izvestno dospe do čiste, znanstvenemu stanju odgovarjajoče religije človečanstva in ljubezni. Da pride brž zaželeni čas, to pospešiti ima vsakdo dolžnost, ki ima vsled svojih razmer boljše spoznanje od mase ter blago srce.

Kajti gorje narodu, kojega prehva pi n e pripravljenega nagli blisk moderne kulture! Dobro bi bilo zlo, civilizacija nesiečal

prostora poučevanja. Znano je, da so pri poslednjem razpravljanju državnega proračuna budgetno točko za to učilišče črtali; nedostaje torej za prihodnje leto sredstev, da bi se pouk iz nje pričel. Učna uprava bo morala, ako noče zapustiti poti postave, poskrbeti, da dobe učitelji na tem učilišču službe drugod in da pridejo učenci na druge srednje šole. Ali bo morda našel grof Badeni tudi tukaj sredstvo, da preskочи parlamentarne težkoče? — „Tagespost“ na skrb, kje bi dobili slovenski profesorji v Celju nove službe in kje bi naj se nadalje izobražali slovenski dijaki, ni samo hinavska, ampak tudi jako smešna. Želja, da se Slovencem čim prej iznebi Celja, je tolika, da bi izvestno kar sama „Tagespost“ skrbela i za profesorje i za dijake, samo da se jih odkriža. Nu, štajerski nacionalci, katerim je naša gimnazija še vedno tolik trn v peti, naj ne skrbe več! Slovenskim državnim poslancom je dal naučni minister besedo, da ostane slovenska celjska gimnazija na svojem mestu, in baron Gautsch menda svoje besede ne bo snedel.

Stoletnice, odkar je Dalmacija zopet avstrijska, se ljudstvo dalmatinsko ni udeležilo. Na precej osnovane trditve dunajske „Reichswehr“, da rali nebržnosti vlade vedno bolj prevladuje v Dalmaciji italijanski, Avstriji sovražni dub, odgovarja „Narodni List“. „V preliminarjem miru, ki se je sklenil v Lubau, se je dogodilo, da bo Dalmacija pripadla zopet oni državi, pri kateri je bila pred benečanskim vladarstvom. Torej ni bila prisojena Dalmacija avstrijski monarhiji, nego ogersko-hrvatskemu kralju Francu II.“, piše Zadrski list. Dalmacija bi se morala torej iz nje združiti s kraljevstvom hrvatskim, kar je general Rukavina, kraljevski odposlanec tudi narodu obljubil. Toda obljube so ostale neizpolnjene, in takoj po okupaciji je prišel grof Rajmund Thun kot namestnik ter začel vladati prav tako kakor Benečani. Radi tega je ostal dalmatinski narod pri stoletnici ratičen. Vendar predlaga „Narodni List“, naj se spominja Dalmacija 100-letnice in sicer s tem, da se prireda ljudski shodi, ki naj zahtevajo „restitutio in integrum“, t. j. povrnitev Dalmacije k Hrvatski. — Seveda bo vlada take shode prepovedala, saj bi se pojavilo tu le mnenje slovanskega naroda!

Radi pomanjkanja poljedelskih močij je izdalo poljedelsko ministerstvo poljedelskim društvom oklic, v katerem pravi, da je pomanjkanje delavcev eden glavnih vzrokov, da kmetijstvo propada. Kako bi se prišlo temu v okom, to vprašanje se zdi ministertvu težak socialen program, o čegar rešitvi ne more niti ministertvo staviti še nikakih predlogov. Da pa se pridobi neka podlaga nadaljnji akciji, obrača se ministertvo do poljedelskih društev z vprašanji: ali in kdaj vlada v dotičnem okraju pomanjkanje delavcev? — ali in od kod prihajajo zato tjakaj tuji delavci? — ali morda preostaja delavskih močij, in kam jih odpošiljajo? — odkod bi se dobili najlažje delavci? — Vrsto teh vprašanj bo ob potrebi ministertvo še nadaljevalo. Zastaj pa je naloga društev, da odgovore točno na ta vprašanja ter tudi sama stavijo umestne predloge, katere naj pošiljajo poljedelskemu ministertvu.

Velik poraz je doživela ogerska vlada pri volitvah za srbski cerkveni kongres. Avtonoma, t. j. madjaronska stranka je povsem premagana, radikalci, t. j. srbski nacionalci pa so zmagali povsod. Voljenih je bilo 65 radikalcev in liberalcev, 8 avtonomistov in 1 divjak. Jedna ožja volitev se mora še vršiti. Madžaroni niso bili še pri nobenem kongresu toli slabo zastopani. Izvoljenih je velika večina lajkov. Ker odločuje kongres o upravi cerkvenega premoženja, se v bodoče dohodki srbske cerkve ne bodo porabljali v smislu ogerske vlade, nego po volji srbskih radikalcev. Tudi napredek na tem polju mora nas zelo veseliti!

Revolucionarno gibanje na Grškem je že povsem ponehalo. Nedavno tega so na javnem prostoru pretepli Atenčani urednika jedinega protivladarskega lista, in odtlej je prenehal izhajati še ta. Občinstvo je zopet mirno.

Dopisi.

Od nekod, dne 27. junija. (Socializem pred durmi v Idriji!) (Konec.) Na ta način, gospoda, ne pridemo skupaj! Skupaj pa moramo priti, in če je „socialna demokracija praktična politična stranka“, morala bi sama zidati most čez prepad, ki deli njo in, — no, recimo — buž-

vazijo, dasi je hudobija iskati pravih bužvazijcev izven idrijskega gradu. Ker se socialna demokracija ne briga za „malenkostne uspehe za kratek čas“, treba je, da socialno demokratske ideje prošnjajo ne le rudarje in druge delavce, temveč tudi rokodelce, obrtnike, kmete ter delavce liberalnih poklicev, ki so onim, kateri o socialni demokraciji niti pojma nimajo, buržvazijci. Brez takih buržvazijcev socialna demokracija ne doseže niti „malenkostnih uspehov za kratek čas“, toliko manj temelja svojih zahtev, t. j. komunizma. Kakor rudarji brez take buržvazije, tako tudi narodni strankarji brez upoštevanja delavskih zahtev, tudi če se ne dajo tako hitro uresničiti in so v nasprotju posamičnih „špisarjev“, ne pridejo do cilja. Priznati treba, kar je priznanja vredno, ne pa zamahtavati tuli vse dobro, ker se imenuje narodno ali socialno demokratsko. Trditvi, da so socialnodemokratski nauki že davno ovrženi, je istotako smelo, kakor misliti, da so vse Marksove premise in konkluzije prave, da je Marksov „Kapital“ njegov in Engelsov „Komunističen manifest“, Eisenbachski, Gotdinski in Erfurtski program dogma, katerega je jedina neovržna in neovržena rešitev iz sedanje socialne bede, iz sedanjega „gnjilega družabnega nereda“. Ne, socialna demokracija je izprožila mnogo, jako mnogo koristnega, potrebnega, rešilnega in izvedljivega za nove razmere, ki so nastale vsled razvilitve tehnike, gospodarskega liberalizma, velikega kapitalizma, socialne anarhije. Tega resen človek ne more tajiti, tega Idrijski narodnjaki ne tajé (ljulika je prav redka v tem žitu), temveč oni so recipirali vse, kar je dobrega ohranili ali ušli liberalizmu in socializmu. Dokaz temu besede in dejanja od prvega začetka semkaj; dokaze navedem pozneje. Kakor je pa mnogo hvalevrednega v socialni demokraciji, tako tudi ni vse zlato, kar se svetli. Ravno na svetovnih vsesučilščih, ravno nepristranski učenjaki, kateri sicer socializem hvalijo, so marsikateri nauk marksistov, alemanistov, francoskih nezavisnih in angleških socialistov kot napačen in jednostranski ovrgli. In mi, Slovenci, katerim stoji že ogromna socialistična literatura — pro in contra — na razpolago, mi, ki lahko spoznamo ne le teorije, temveč tudi praksu, in različno taktiko nemških, francoskih in angleških socialistov, mi naj bi brezpogojno sprejemali kot čisto zlato vse, kar se je tudi bedastega skuhalo v vsaki kodrasti, krivonosni glavi? — Glavni vzroki socialističnega gibanja so sicer precej slinjeni, toda narava, potreba, razmere so drugačne pri Nemcih, drugačne pri Slovanih, drugačne pri Francozih in Angležih, drugačne pri Italijanih, drugačne pri — Judih... Toda, pst! — že vidim, kako se muza „Narodov“, kako se huduje „Delavcev“ dopisnik, ker pravim „Jud“. Jaz pa socialno demokratske stranke ne smatram specijalno židovsko, posebej nima njena teorija judovskega značaja, kljub temu je pa neovržen faktum, da ima za glavne voditelje, katerim se mora vsak socialni demokrat brezpogojno pokoriti, žide. To mi bo verjel tudi „Delavcev“ dopisnik, če je prečital le tisto številko, v kateri je njegov dopis; kajti ondi navedeni so drugi Popp, Diamand, Hrsch, Kohn, Lehner, Adler, Eilenbogen in drugi so deloma še židje, deloma so bili pa še njihovi roditelji židje; a značaja „judovskega“ jim tudi krat ni vzelo, ker ta je v krvi. Judovski orientalski in kristijanski zahodni značaj se razlikujeta kakor noč in dan. Zato je „judokracija“ že zelo in bo še bolj zapeljala socialno demokratski voz v pogubo evropskih ljudstev, pa v blagor Abrahamovih potomcev. Kapitalizem je sicer mejnaroden, toda največji kapital je v židovskih rokah, treba je sedaj le še tega, da bo žid vodil zraven najdebolejšo močnjo še maso ljudstev, potem bo žid zopet absolutni vladar narodov, kakoršen je hotel postati po liberalizmu; ta je napravil bankrot, ker so židje in njihovi blapci tudi blage liberalne ideje zapeljali na kriva pota. Toisto se bo zgodilo s socialno demokracijo, ako ne bode zapodila iz svojega vodstva Abrahamovcev in njihovih kupljenih zagovornikov. Sicer ne, zato, ker imajo židje drugačno vero kakor mi, temveč zato, ker je njihov orijentalisti in gospodarski značaj poguben, zato ker so se židje le iz sebičnih namenov vtihotapili v socialno demokratske, in žalibog v prve vrste. Res, da slovenski socialni demokrat ne vodi ne posredno židje, a vodijo jih posredno s tem, da so podvrženi absolutizmu osrednjega vodstva, v katerem imajo glavno besedo židje. Ne smemo sicer biti antisemiti v istem pomenu, kakor klerikalci, ki vidijo povsod le žida in židovski kapital, krščanskega pa ne, ki vidijo samo krščanski, po židih izrabljeni proletarijat, ne pa tudi židovskih proletarcev: ne, kapital in proletarijat sta mejnarodna, lastna sta vsem veram in narodom, toda židovski kapital je v primeri z njegovimi posestniki ogromen, židovski proletarijat je pa v primeri s številom Židov minimalen, in znano je, da socialne demokracije ne vodijo židovski proletarci, temveč pri nas bi se imenovali take ljudi — buržvazijce. — Toda konec besed: demokracija ima mnogo dobrega, judokracija premnogo slabega v svoji taktiki in — programu; demokratsko se je kazala narodna stranka v Idriji od zibel do namišljenega groba, hoteče poboriti delavcem najprej zmožnost za dihanje, potem šele prepeljati jih k „športu“, katerega lahko uganjajo dunajski, berlinski, londonski delavci, ki so plačani z 2—5 goldinarji na dan. S to taktiko je postopala, ker je naša mej njimi precej

nezrelosti in ni hotela storiti posameznikov nesrečnih, brezplodnih žrtv pa splošnost, na kar se pa judokracija, ki sama pri tem nima skoro ničesar izgubiti, ne ozira. Tako je delovala, kar s presnagljenimi, nepremišljenimi dejanji ni hotela dati klerikalizmu najstrožjega orožja v roke, ki se sploh more iznajti pri naših razmerah. Tako je delovala narodna stranka v Idriji, in tako postopanje je bilo tako za teorijo, kakor za prakso koristno in pošteno. Da ni našla odneva in moralne podpore v osrednjem vodstvu, vzrok je nepoznanje idrijskih razmer, kar se pa, upam, kmalu spremeni, in narodna stranka postane prava, demokratska, praktična stranka. Da so idrijski narodni stranki nekateri obrnili hrbet in šli deloma v tabor rabincev, deloma v tabor jezuitov, to je zakrivilo veterojstvo in iz nevednosti izvirajoše kruborstvo dotičnikov, s čimer pa pošteni namerni stranke ničesar ne izgubijo, temveč še pridobijo. Narodni stranki v Idriji ne more nikdo odrekati blagobotnih namenov, radikalnih ciljev, in previdae, toda uspešne taktike za dosedaj socialnih reform, to je tistega socializma, kakoršnega gojé skoro vsi idrijski socialisti. — Toliko za danes v odgovor na nekatere trditve obeh omenjenih dopisov. Na ostalo, posebej na vprašanja: kakšen je idrijski socializem, kdo je njegov oče in rednik itd. pozneje — ako se mi že zdaj ne ekskomunicira. Independent.

Občni zbor „Zveze slovenskih kolesarjev“ v „Narodnem domu“ dne 29. junija.

Dan sv. Petra in Pavla je bil pomemben praznik za vse slovenske kolesarje. Ljubljanske svoje tovarše posetili so v tej priliki dragi bratje od sinje Adrije in iz dičnega slovenskega Celja (majniji gg. dr. Abram iz Trsta in dr. Vrečko iz Celja). Deputacija tržaškega kluba, katerega je bila že dne 27. junija navzoča pri blagoslovljanju zastave pavskega društva „Ljubljane“, napravila je dne 23. junija v spremstvu kakih 20 članov „Kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ mal popoldanski izlet na gorenjsko stran, kateri se je jako dobro obnesel in na občo zadovoljnost šele v pozni uri s povratkom v Ljubljano završil. Celjani pripeljali pa so se dne 29. junija opoldan v Ljubljano. Njim se je podala naproti kakih 15 članov broječa deputacija „Zveze slov. kolesarjev“, katere jih je v Blagovici srečala in se z njimi vrnila v središče slovensko. Ko so prestopili cenjeni gostje iz Celja prag našega „Nar. doma“, pozdravili so jih v veži zbrani ljubljanski kolesarji z burnimi „Živio“-klici. Na to poprijel je besedo predsednik „Zveze“, gosp. dr. Josip Kušar, kateri je, povdarjajoč, da ga iz srca veseli tolika udeležba in zanimanje za kolesarsko stvar, oficijalno pozdravil zastopnike vseh „Zvez“ pripadajočih klubov, zlasti pa slovenske brate iz Trsta in Celja, kateri so s svojim obiskom zopet tako lepo pokazali, da vedo dejanski izvrševati slovensko vzajemnost, tudi kadar se gre za šport. Tem besedam sledili so zopet živahni klici „Živio Trst“ in „Živio Celje“. Na to vrnil se je po kratkem odmoru skupni obed. Za obed bilo je prav dobro skrbljeno v spodnji kavarni „Narodnega doma“. Sedaj šele se je moglo približno prešteti število udeležencev. Našteli smo nad 60 gospodov in 8 dame (vseh članov, ki so se udeležili slavnosti, je bilo okoli 100). Ob primernem treantku poprijel je za besedo zvezni predsednik dr. Josip Kušar, kateri je vnovič pozdravil došle goste in navzoče dame in končno napil naši mili slovenski domovini, katero vsi jednako ljubimo, božisi da smo Ljubljančani, Tržačani ali Celjani. Za pozdrave so se potem zahvalili zastopniki raznih klubov, najprej g. dr. Sernec, starosta celjskih Slovencev, kateri je obžaloval, da je predsednik celjskega kluba, g. dr. Majer, vsled male nezgode zadržan, udeležiti se današnje slavnosti, in izrekel nado, da se kmalu vidimo v Celju. Poudarjal je potrebo žilavosti in vstrajnosti v narodnem delovanju ter jako srečno primerjal kolesarja narodnemu bojevniku. Kakor kolesar, kateri hoče, da preide raznovrstne ovire na potu, uporabi v to svrhu svojo moč osobito v kritičnih momentih, tako je treba, da narodnjaki z vso svojo močjo delujejo, baš kadar se jim kažejo največja nasprotstva. Končno nazdravil je slovenskim kolesarjem kot vedno zvestim narodnim boriteljem. Za njim vstal je g. Alojzij Grebenc, kateri je kot predsednik tržaškega kluba slikal boje, katere imajo Tržačani bfi za obstanek slovenske narodnosti, in rekel, da je zlasti ta ideja vodila Slovence, da so se pričeli učiti športa kolesarskega, kateri jim prav mnogo koristi pri probujanju naroda; vkljub temu pa da prav tako ljubijo ta šport, kakor kolesarji, kateri se vozijo le za zabavo. Kot v boju in razmerah tržaškimi Slovincem enakim pripija celjskim narodnjakom, neustrašnim in vstrajnim buditeljem naroda slovenskega v zeleni Štajerski. Na to so govorili v imenu „Kluba slov. biciklistov Ljubljana“ g. dr. Kapus, v imenu „I. splošnega kolesarskega društva v Ljubljani“ g. Fran Primožič, katere oba sta nazdravila gostom v imenu takajšnjih klubov. — Po obedu ogledali so si gostje „Narodni dom“ po vseh prostorih, in zapisali svoja imena v krasno spominsko knjigo. — Ob polu 4. uri pričel se je občni zbor. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. julija.

— (Iz občinskega sveta ljubljanskega.) Občinski svet ljubljanski imel je včeraj ob šestih zvečer izredno javno sejo, katere se je pod predsedstvom župana Hribarja udeležilo 22 občinskih svetovalcev. Zaradi poprave mestne dvorane vršila se je seja v telovadnici prve mestne deške šole v Komenskega ulicah. Na dnevnem redu bilo je kot jedina točka pravnega odseka poročilo o c. kr. deželne vlade za Kranjsko razpisu štev. 8269 z dne 15. junija 1897., zadevajočem rešitev Viljem Treo-wega priziva proti sklepu občinskega sveta. Petra Koslerja dediči prodali so svoj svet ob cesti na Rudolfovo železnico raznim kupcem; jeden del sveta kupil je stavbinski mojster Viljem Treo, ki name-rava zgraditi na njem skladišče za stavbinski ma-terijal ter je v ta namen vložil prošnjo za stavbin-sko dovoljenje. Mestni magistrat prosilcu ni podelil stavbinskega dovoljenja, marveč je pozval prosilca in Koslerjeve dediče, naj si za parceliranje omenje-nega sveta izposlušajo odobrenje občinskega sveta, kakor to zahteva § 4. stavbinskega reda za Ljub-ljano. Viljem Treo, ki bi bil vsled parcelacije moral glasom § 9. stavbinskega reda tisto zemljišče, ka-tero se potrebuje za projektovano podaljšanje Pre-dilnih ulic do nove Bleiweisove ceste, brezplačno odstopiti občini, vložil je proti magistratnemu od-loku rekurz na občinski svet, kateri pa je rekurz v seji dne 16. marca letos odklonil. Treo vložil je potem pritožbo na c. kr. deželno vladu, ki je re-kurzu ugodila ter mestnemu magistratu naročila, naj Treovo prošnjo za stavbinsko dovoljenje v svo-jem delokrogu meritorno raši. V imenu odseka po-ročal je obč. svet. Gogola, ki je v obširnem re-feratu obrazložil, da je dotični razpis deželne vlade neutemeljen in neopravičen, ter predlagal, naj se z ozirom na to, da mora občinski svet varovati javne koristi z vso enerģijo, vloži proti deželni vladi raz-pisu pritožba do ministerstva notranjih del. Ob-činski svet pritrdil je brez debate soglasno temu predlogu. Ker je bil s tem dnevni red končan, zaključil je gospod župan sejo ob pol sedmi uri zvečer.

— (Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko) imela bo jutri, v petek dne 2. julija t. l., ob 3. uri popoldne v telovadnici I. mestne deške šole v Komenskega ulicah javno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjih dveh sej. 2. Na-znanila predsedstva. 3. Poročilo o načrtu zakona glede davčnega zneska, potrebnega za svojstvo polnopravnega trgovca; 4. Poročilo o načrtu ukaza glede uravnave obsega pravic nekaterih trgovskih obrtov na drobno. 5. Poročilo s nasvetom za ime-novanje trgovskih prisedaikov pri c. kr. okrožnem sodišču v Novem mestu. 6. Poročilo o prošnjah za podpore k slamopletarskim tečajem. 7. Poročilo o prošnjah za javno tehtnico v Lescah. 8. Poročilo o prošnji za podporo k avstrijski razstavi blagostanja na Dunaji. 9. Predloga zborničnega računa za leto 1896. 10. Poročilo o ustanovitvi državne obrtne šole mehaniško-tehniške smeri v Ljubljani. 11. Po-ročilo o prošnjah za semnje v Krškem, Turjaku, Kostanjevici in Kranjski gori. 12. Poročilo o pod-pirani prošnji za napravo novega osebnega posta-jališča v Belipeči. 13. Poročilo o vlogi za pospe-šitev zgradbe železnice Trebnje Mokronog-Servica. 14. Poročilo o dopisu, če naj se davka prosto do-bivanje bencina dovoli za gonitev motorjev sploh.

— (Usmilite se šolske mladine) Naučni minister baron Gautsch je svoj čas ukazal, da je vse šole zapreti, kadar je vročina 18° R. Po naši omejevi podaniški pameti izdaja ministerstvo svoje ukaze zato, da so izvršujejo, in je zategadelj umevno, da se čudimo, ker se šole navzlic vladajoči, uprāv kanibalski vročini ne zapro. Šola je pri taki vročini prava tortura za učence in za učitelje. Da se otroci nič ne uče in se tudi ne morejo učiti, je pač naravno. Včeraj na pr. je bilo vročine 22° R! V prvi mestni ljudski šoli je več otrok vsled vro-čine padlo v nezavest, drugim je postalo slabo, še drugim je tekla celo kri iz nosa. Kdor je videl otroke, ki so prišli iz šole, si je mislil, da prihajajo iz kake mučilsnice, ne iz učilnice. Na mali gimna-ziji so razmere takisto neznosne. Prostori so itak vsi veliko premajhni, povrh pa so še obrnjeni proti solncu, tako da vlada v njih grozovita vročina, dočim je zrak vsled slabih stranišč v celem poslopju tako slab, da slabši ne more biti. Ker obiskovanje šol v taki vročini nima prav nobenega smisla, ker je le škodljivo zdravju otrok in učiteljev, opozar-jamo merodajne kroge na rečni ukaz ministra Gautscha.

— (Izlet „S. kola“ v Škofjo Loko) v ne-deljo dne 4. t. m. obeta prav lepo in živahno na-rodno slavnost. Izleta se udeleži tudi „Gorenjski Sokol“, ki se pridruži na Škofjeloški postaji, iz Ljubljane pa poleti s Sokolom pevsko društvo „Ljubljana“ korporativno s svojo krasno novo zastavo. Vse torej kaže, da se bode v nedeljo pred-večer slov. blagovestnikov sv. Cirila in Metoda prav slovesno obhajal v Škofji Loki, ter da se gotovo tej narodni slavnosti pridružio bližnja gorenjska društva. — Pevsko društvo „Slavec“ je že obljubilo svoje sodelovanje za isti dan pri Ciril-Metodovi slavnosti na Drenikovem vrhu in se torej izleta ne more udeležiti. — Pevskega društva „Ljubljana“ odbor naznanja članom, da je jutri dne 2. t. m. obi-čajna skušnja in sicer točno ob 8. uri. — Redovne vaje za člane „Sokola“, ki se udeleže izleta, so danes zvečer od 1/2 9. do 1/2 10. ure.

— (Taraburaški klub „Zvezda“) priredi v nedeljo dne 4. t. m. ob 4. uri popoldne vrtno veselico pri g. Fr. Frliacu, pri kateri sodeluje iz prijaznosti slavno pevsko društvo „Ljubljana“.

— (Res postalice.) Z Gorenjskega se nam piše: Prišel sem v ponedeljek popoldne v Ljub-ljano. Hotel sem govoriti s prijateljem, katerega sem upal najti v znani gostilni. Čakal sem ga tam, a zaman. Sklenem toraj pismeno ga obvestiti. Pismo vržem v najbližjo nabiralnico, prepričan, da najdem prijatelja drugo jutro ob določenih uri na naznanje-nem mu karju. Aprijatelja ni bilo, in vsled važnih drugih opravil sem moral odpotovati. Popoldne pa pride moj prijatelj za menoj na Gorenjsko. Pismo sem bil oddal v ponedeljek ob 7. uri 35 m, pisma se pa dvigajo iz nabiralnika ob 7. uri 30 m. zad-njikat, in drugo jutro ob 10. uri, ob istem času, za katerega sem bil prijatelja povabil. Koliko vlakov odhaja zjutraj do 10. ure na vse strani vetrov! Primeren poštni obrat za Ljubljano to pač ni. A tudi dostavljanje pisem se v Ljubljano približno tolikrat ne vrši, kakor bi bilo ne le umestno, nego tudi potrebno.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca junija t. l. vložilo je v mestno hranilnico ljub-ljansko 457 strank 284.962 gld. 47 kr., 492 strank pa uzdignilo 360.693 gld. 30 1/2 kr. V drugem četrt-letju dovolilo se je 191 prosilcem posojil na zem-ljišča v skupnem znesku 117.755 kr.

— (Glas iz občinstva.) Ljubljansko blato je toli slovito, da je oduševilo že pisatelja; menda pa se ne motimo, ako čakamo, da napravi kak slovenski pesnik dekadent cdo še na — ljubljanski prah. Saj so pa tudi ti velikaški oblaki prahu, ki se vlačijo sedaj po naših ulicah, res nekaj po-sebnega! V drugih mestih pometajo prah in strgajo prah zgodaj zjutraj, da ne nadlegujejo ljudi. Bi sganje se potem ponavlja čisto mej dnevom, ne da bi provzročalo prahu. Pri nas se pa pojavijo počasni pometaji le sporadično; sicer leži prah, blato i. dr. na kupu sredi ceste, dokler ne pride odkod brigala-nica ter izpremeni vse skupaj v „najlepše“ blato ter dviga v zrak ogromne oblake prahu. Gorje člo-veku, zlasti pa dami, ki zaide v tak vrtilinec! — Ali sem res le siten, če prosim one faktorje, katerih dolžnost je to, da se malo bolj brigajo za grozno naše ceste?

— (Iz Škofjeloške) so nam brzojavili: Ob-činski zastop izvolil je županom soglasno g. notarja Lenčka; svetovalci pa so dr. Arko, Valentin Sušnik, Bogomir Krener in Avgust Sušnik. — Novemu narodnemu g. županu in njegovim gg. svetovalcem sporočamo svoje čestitke!

— (Nemci so vedno jednaki!) Nemški listi in mej njimi tudi graška „Tagespost“ se silno bu-dujejo, ker so pri električni železnici na kralj. Vi-nohradih v Pragi vsi napisi narejeni samo v češkem jeziku, češ, „v Vinohradih je mnogo tisoč Nemcev, kateri niso prisiljeni znati češki, in tudi ne znajo. ... Najnavadnejši ozir na javno varnost zahteva, da se napisi in svarila narede v obeh deželnih je-zikih.“ Izvrstno! Slovenci na Štajerskem tudi niso prisiljeni znati nemški, in na tisoče jih je, ki tega jezika ne znajo; tudi na Štajerskem, zlasti na Spod-njem Štajerskem, in posebno v Savinjski dolini, koder žive sami Slovenci, zahteva najnavadnejši ozir na javno varnost, da se napisi in svarila narede v obeh deželnih jezikih, ali vsaj v slovenskem jeziku, v je-ziku prebivalstva, a vzlic temu je dež. odbor šta-jerski svoj čas napravil samonemške napise pri sa-vinjski lokalni železnici, dasi žive tam kompaktno sami Slovenci in bore malo Nemcev. Ti Nemci so pač čudni patroni! Zase zahtevajo najnežnejšo ob-zirnost, koder pa imajo moč v rokah, nastopajo vselej skrajno brutalno. Pa se bodo že odvadili, če ne iz lepa, pa iz grda.

— (Razpisane službe.) S početkom šolskega leta 1897/98: 1.) Na trirazredni ljudski šoli v Škocijanu drugo učno mesto s plačo 450 gld.; 2.) na dvorazrednici v Čatežu drugo učno mesto s plačo 450 gld.; 3.) na jednorazrednici v St. Jurji pod Kumom mesto učitelja in voditelja s plačo 450 gld.; funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem; 4.) na jednorazrednici v Dobovcu

jednako mesto z jednako plačo, funkcijsko priklado in 80 gld. stanarine. Prošnje za vse te službe do dne 31. julija okr. šolskemu svetu v Krškem. — Pri deželnem sodišču v Gradcu, eventuelno pri kakem okr. sodišču mesto voditelja zemljiške knjige v X. čin. razredu. Prošnje do dne 10. julija pred-sedstvu dež. sodišča v Gradcu.

* (Čuden svetnik) je bil nedavno umrl krpar Francis Schlatter. Pojavil se je l. 1895 v Denveru (v Coloradu). Bil je trdno preverjen, da je božji sin in se je nosil prav tako, kakor Jezus Krist. Ko je ozdravil s polaganjem rok neko slepo deklico, razširila se je njegova slava po vsej deželi. Storil je nešteto „čudežev“. Neki železniški magnat, ka-terega je tudi ozdravil, mu je hotel darovati krasen železniški voz, sličen mali palači, a svetnik ga je od-klonil. Bos, gologlav in strgan je hodil od kraja v kraj, pa zdravil s polaganjem rok ljudi in živali. Pošta mu je prinašala vsaki dan na tisoče pisem, v katerih so bili navadno robci in prošnje, naj blago-slovi robce, ker so ljudje mislili, da bodo tudi robci zdravitni. Nakrat pa je dejal Schlatter, da je nje-gova naloga izvršena in šel je v puščavo, kjer je živel sila skromno. Nihče ga ni videl dolgo časa. Sedaj pa ga je našel neki pastir v Sierri Madre — mrtvega; glava je ležala na sv. pismu. Ta „svet-nik“, katerega so imeli nekateri za norca, drugi pa za božjega sina, ni sprejel nikdar nobenega plačila za svoje „čudeže“, katere je menda izvrševal s su-gestijo in z životnim magnetizmom.

* (Stara ljubezen) V Laportu, v Severni Ameriki se je 86leten starček poročil z 80letno ženo. Ljubila sta se v mlad h letih, a se morala raziti. Mož je v tem pokopal tri žene, naveda pa štiri može. Zdaj ju je usoda zopet pripeljala na isti kraj, stara ljubezen je zopet razgrela njiju srci in šla sta res pred altar.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so v zadnjih treh tednih poslali: G. Josip Rajšp, učitelj v Ormožu 5 gld. 50 kr., nabranih pri sv. Miklavžu blizu Ormoža povodom pomladnega izleta učiteljskih društev za ormoški in ljutomerski okraj. — Pri pogrebu g. župnika Petra Vazu zbrani du-hovniki namesto vence 17 gl. 25 kr. po g. M. Šketu v St. Janu. — Č. gisp. Avgustin Škočir, kurat v Gradcu 5 gld. kot mesečni prispevek za junij. — Zbirka Slovencev v Kočevju 17 gl. — Vuhrad ma-renberška podružnica po č. g. Jos. Čeraku 8 gl. — Žalški diletantje v veseli družbi v „Narodnem domu“ v Celju nabrali 1 gl. 25 kr. — Podružnica za Va-likovec in okolico 28 gl. 16 kr. udnine. — Podruž-nica za Opače in okolico 22 gl. 50 kr. — Muška podružnica v Gorici 41 gl. po g. V. Kanclerju. — Izvenakad. podružnica v Gradcu 152 gl. — G. Ha-rambaša v Rajhenburgu 1 gld. 60 kr. iz čitalnične pušice in 3 gld. 40 kr., katere je nabrala Hara-mbaša pri čitalničnem izletu k Sv. Mohorju potom licitacije za ukraden klobuk. — Namesto vence na krsto v Trstu umrle tašče oziroma matere Helene Kalister rodbina gosp. Greg. rja Pikelnja v Postojni 10 gl. — Podružnica pri St. Št. Janu na Zolji 15 gl. 63 kr. — Slavna kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani 35 gl. — Gosp. Vaso Petričič, trgovec v Ljubljani 100 gld. pokroviteljine. — Ženska podružnica v Laščah 5 gld., nabrane o pri-likli godovanja g. notarja Janka Globočnika. — Č. g. J. F. Bah v Ameriki 6 dolarjev: 475 je daroval g. Iz. Pakiž in 125 g. Iz. Bugar. — Šenkavsko-frančiškanska ženska podružnica v Ljubljani 48 gl. — Bog živi požrtvovalno slovensko rodoljublje! Naprej! Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“, štev. VII prinaša prinaša jako raznovrstno pesniško, pripovedno in znanstveno vsebino, katero objavimo jutri.

Brzojavke.

Dunaj 1. julija. Cesar je danes zjutraj odpotoval v Ischl, kjer ostane več tednov.

Dunaj 1. julija. Danes je bil v Toplicah shod, na katerem je bil nemško napredni po-slanec prof. Pfersche proglašen izdajalcem nem-škega naroda. Povod temu je dal načrt uredbi jezikovnega vprašanja na Češkem, kateri načrt je Pfersche skupno s prof. Ulbrichom izdelal, in v „Neue Freie Pr.“ objavil. Pfersche odloži svoj mandat.

Dunaj 1. julija. Posl. Wolf je danes nastopil kazen 10 dnevnega zapora.

Praga 1. julija. „Hlas Naroda“ potrja, da pripravlja vlada konference glede sprave mej Čehi in Nemci. Konference se bodo vršile v Pragi. Vodil jih bo češki dež. maršal knez Lobkovic, a nanašale se bodo tudi na Moravsko.

Carigrad 1. julija. Ruski car je pisal novič sultanu in ga prosil, naj odjenja od svojih zahtev glede grško turškega miru.

Zahvala.

Požrtvovalnost tukajšnjih mladinojubev omogočila je prireditve šolske veselice o praznovanju sv. Alojzija, dne 22. junija t. l.

Podpisano šolsko vodstvo v imenu hvaležne šolske mladine najtopleje zahvalja vrli veselilni odbor, velečene sodelujoče dame, šmartinske tamburaše in vse one, ki so, bodisi z denarnimi in drugimi prispevki, bodisi z zabavnjem mladine in s svojo navzočnostjo pripomogli, da se je omenjena veselica izvršila.

Vodstvo ljudske šole v Litiji

dne 24. junija 1897.

Jos. Verbič, zač. šolski voditelj.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Laha posestvo v Gradiškem, cenjeno 842 gld. 50 kr., dne 5. julija in 4. avgusta v Ložu.

Janeza Habiana posestvo v Metliki, cenjeno 2488 gld., dne 5. julija in 5. avgusta v Metliki.

Antona Malečkarja star. zemljišče v Prevcu, cenjeno 1170 gld., dne 5. julija in 6. avgusta v Ilir. Bistrici.

Jožefa Frana Palme graščina v Dolu, cenjena 38.021 gld. 66 kr., dne 5. julija in 9. avgusta v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. junija: Alojzij Fabijan, posestnikov sin, 8 dni, Vodmat št. 87, božjast.

Dne 26. junija: Albina Bizjak, krčmarjeva hči, 16 mes., Tržaška cesta št. 19, davica.

Dne 27. junija: Jožefa Stratznig, sprevodnikova žena, 34 let, Kolizej, jetika. — Fran Oblak, krojačev sin, 3 mes., Vodmat št. 52, želodčni in črevesni katar. — Antonija Sagadin, usmiljena sestra, 29 let, Radeckega cesta št. 11, jetika.

Dne 28. junija: Fran Alič, umirovljeni železniški uradnik, 76 let, Karlovska cesta št. 15, ostarelost. — Fran Eder, hranitelj v zastavnici, 87 let, Rožne ulice št. 23, otrpnenje možgan. — Rudolf Pančur, krojačev sin, 3 mesece, Zabajak št. 5, božjast.

V deželni bolnici:

Dne 23. junija: Vekoslav Zavrl, kajžarjev sin, 1½ leta, sušica.

Dne 24. junija: Marija Ostermaier, dekla 41 let, jetika. — Jurij Janežič, gostač, 85 let, ostarelost. — Janez Cerne, dimnikar, 58 let, splošno otrpnenje.

Dne 25. junija: Jernej Valenčič, hlapec, 38 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
30.	9. zvečer	736.5	24.6	sl. jzah.	skoro obl.	
1./7.	7. jutraj	735.0	21.0	sl. vzjvzh.	del. jasno	0.0
"	2. popol.	733.7	32.5	sr. jzah.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 24.6°, za 5.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	"
Avstrijska zlata renta	123	"	15
Avstrijska kronrska renta 4½	101	"	"
Ogerska zlata renta 4½	122	"	90
Ogerska kronrska renta 4½	100	"	05
Avstro-ogerske bančne delnice	951	"	"
Kreditne delnice	368	"	50
London vista	119	"	50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	65
50 mark	11	"	72
30 frankov	9	"	52
Italijanski bankovci	45	"	50
C. kr. cekini	5	"	65

Dne 30. junija 1897.

1½ državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	—	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	"
Dunava reg. srečke 5½ po 100 gld.	128	"	"
Zemlj. obč. avstr. 4½ zlati zaat. listi	99	"	80
Kreditne srečke po 100 gld.	199	"	"
Ljubljanske srečke	22	"	25
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	25
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	"	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	440	"	"
Papirnati rubelj	1	"	26½

V naši knjigarni se vzprejme kot

volontér

mladenič iz dobre hiše, ki je vsaj spodnjo gimnazijo dovršil in mora biti nemškega in slovenskega jezika v govoru in pismu vešč — Več se izve istotam. (943—1)

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Vzprejme se takoj

trgovski pomočnik

v trgovino z mešanim blagom. — Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (950—2)

Učenec

se vzprejme v tukajšnjo špecerljsko trgovino. Imeti mora potrebno šolsko naobrazbo, biti vešč obeh deželnih jezikov in zdrav ter imeti poleg tega hrano in stanovanje pri svojih roditeljih. — Več pove iz prijaznosti upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (940—3)

Nedoseženi

so in ostanejo vedno

Premier-bicikli

ker so le ti jedino iz

Helical-blaga

izgrajeni in združujejo

z največjo trpežnostjo
popolno precizijo
najboljšo konstrukcijo in
najlažji tek. (566—10)

The Premier Cycle Co. Ltd. (Hillmann, Herbert & Cooper).

Tovarne:

Heb (Eger) Coventry Doos

(Češko). (Angleško). (pri Norimbergu).

Letna produkcija 60.000 komadov. — Katalogi brezplačno in poštne prosto.

Samoprodajo za Kranjsko ima

Fran Čuden

v Ljubljani, na Mestnem trgu hiš. šte. 25.

Stanovanje

se odda s 1. avgustom t. l. na Poljanski cesti št. 72 (773—6)

in sicer: št. 33 (soba, kuhinja in drvarnica).

Majhna soba

se takoj odda. (936—3)

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Na prodaj je v Šmartnem pri Litiji

jednonadstropna hiša

(933—4)

z vrtičem, pripravna za vsaktero obrt, ležeča tik želene ceste in blizu farne cerkve katera slednja se bo v kratkem času nova gradila. Cena je 2500 gld. — Več se izve pri A. Cerar-j, gostilničarji v Litiji.

Mesečno sobo

(tudi brez oprave) išče samec za dalj časa v ljubljanski okolici (do 5 kilometrov) ali na kaki bližnji železniški postaji dolenske, gorenjske ali kamniške železnice. — Ponudbe upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „Mesečna soba“. (948—2)

V gostilni „Pri zlati ribi“

v Ribjih ulicah šte. 6
dobro se vsak dan

sveži raki.

S spoštovanjem

Franjo Rozman, gostilničar.

(929—3)

Odda se takoj v najem

gostilna

s 14 mebliranimi sobami, steklenim salonom, lednico in blevom. — Natančneje izve se pri posestniku Ani Jekter na Bledu. (951—2)

Vintgar!

Žumrova restavracija

se p. n. turistom in obiskovalcem te sloveče divjeromantične soteske priporoča z dobro in ceno postrežbo. Dobiva se vedno sveže pivo, pristna vina, mrzla in gorka jedila. (933—9)

Lepa gostilna

odda se

na Poljanski cesti h. št. 72.

Več se izve tam.

(872—4)

Najtečnejša umetna hrana otrokom

je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popolnoma škroba prosta

Frana Giacomelli-ja

I. dunajska otroška redilna moka

dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih

Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1.

Ogromna množina spričeval in priznanih pisem.

Velika škatlja 80 kr., majhna 45 kr. (880—6)

Zaloga pri g. lekarnarju M. Mardetschlaeger-ju „pri zlatem orlu“ v Ljubljani, Prešernov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah.

Za neko večjo tovarno se išče spreten korespondent.

Zahteva se, da je kristijan, 22—25 let star, samec, popolnoma vešč slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu, temeljito in splošno trgovinsko izobražen, stenograf, da ima lepopisavo, veselje, pridnost in zmožnost za samostojno delovanje.

Pozneje pride lahko do potovanja. (944—2)

Obširno izdelane ponudbe s fotografijo in prepisi spričeval pod R. G. 3636 naj se pošiljajo na Haasenstein & Vogler, Dunaj, I.

R. A. Smekal

Cech, Moravska

c. k. priv. tovarna brizgalnic, cevij in kmetijskih strojev

priporoča (914—3)

vsake vrste brizgalnic, cevij za ognje-gasna društva ter kmetijske stroje po najnižji ceni tudi na obroke.

Podružnica: R. A. Smekal v Zagrebu.

Štejem si v čast, naznaniti, da sem otvoril dne 1. julija t. l. svojo

pisarno

v Sorici na Hornu (Kavčičeva hiša).

Odvetnik

dr. Alojzij Franko.

(955—2)